

[Henry Christensen.]

dagen — ønsker vi, som det har været klart længe, en direkte stimulering af den private opsparing i samfundet. Vi har jo stillet forslag på disse områder om forhøjelse af grænserne for adgangen til skattefrit at spare op, vi har foreslået en forhøjelse op til 2 500 kr., og vi har peget på, at de udmærkede regler, vi har fået om investeringsfonds i erhvervslivet, i tilpasset omfang måtte kunne overføres på hovedparten af den danske befolkning, som jo er ikke-erhvervsdrivende.

Den højtærede statsminister har ret i, at vi har haft vækst i opsparingen, vel også i og for sig en smuk vækst i opsparingen, en vækst, der vel nogenlunde proportionalt svarer til stigningen i nationalproduktet, måske endda lidt mere. Men det, vi står over for, er, at behovet er så meget større i disse år. Skal vi sikre tilstrækkelig effektive muligheder for at klare os i den fremtidige internationale konkurrence — og det gælder jo, hvad enten Danmark bliver medlem af fællesmarkedet eller ej — vil behovet for at gennemføre rationalisering og automatisering i vore virksomheder vokse i stigende takt. Det kræver alt sammen investeringsmuligheder i en grad, som vi vel aldrig har været ude for det tidligere. Skal man i dag skabe en ny arbejdsplads, drejer det sig om en investering på ca. 50 000 kr. eller mere. Det er altså store behov, vi på disse områder er stillet over for. Derfor ønsker vi, der skal sættes ind så stærkt som muligt på denne side af sagen, og vi har også efter de senere års erfaringer større tillid til den private opsparings mulighed for at afbalancere de økonomiske faktorer end til, at statens forsøg på opsparing skulle kunne det.

Videre ønsker vi at få afviklet beskatningen af selve opsparingen, der jo beskattes på ny gennem formueskatten, og vi ønsker, som det er bekendt, også en afvikling af ejendomsbeskatningen. Under forudsætning af, at man villigt vil gå ind i et reformarbejde på disse områder, har vi, som jeg har sagt, erklæret vor villighed til at medvirke til en compensation gennem en forbrugsbeskatning, og det er rigtigt, at en forbrugsbeskatning har en tendens til at animere til udsættelse af forbruget. Det er

i sig selv en opsparing, det er jeg ganske enig i, og vil også virke som en sådan.

Det, som er foreslået her, er imidlertid, at vi nu uden at få så afgørende reformer skal gennemføre meget store, meget betydelige forbrugsskatter. Man har endvidere på forhånd fra regeringens side indtaget den stilling, at skulle der gennemføres en forbrugsbeskatning i Danmark, så ville man vælge en altomfattende eller næsten altomfattende omsætningskat, der administrativt og opkrævningsmæssigt skulle hvile i detailledet. Jeg vil gerne sige, at venstre har givet tilslutning til, at vi går fra indkomstbeskatning over til forbrugsbeskatning, men venstre har ikke på forhånd givet tilslutning til, at vi skulle vælge dette udgangspunkt, at det skulle være en almindelig omsætningskat, sådan som den her er foreslået, med det meget store administrative og kontrolmæssige besvær, den vil medføre for vore kontrollerende myndigheder, og i ganske særlig grad med det meget store besvær, den vil medføre ude i detailledet. Netop på baggrund af, at man i flere år har overvejet og drøftet problemerne i forbindelse med en forbrugsbeskatning i embedsmandsudvalg og andre steder, synes vi, at folketinget, hvis vi i Danmark skal have en virkelig reform på disse områder, må have god tid til en nøje vurdering af, hvilke af de anførte veje det vil være rigtigst at betrede, herunder om vi skal videreføre vort hidtidige forbrugsskatte-system, eller om en eventuel omsætningskat skal gennemføres under andre former, ligesom naturligvis de betingelser, jeg har nævnt, må være til stede.

Jeg vil gerne gøre en bemærkning til om det offentlige forbrug, som statsministeren erkendte var et område, man måtte søge at sætte ind på. Jeg forstod, at regeringen nu havde visse alvorlige bekymringer på disse felter, og jeg forstår meget vel, at der er vanskeligheder, når man skal gennemføre begrænsninger i det offentlige forbrug. Det kender vi alle til, når vi har foretaget overvejelser i den retning. Oppositionen gjorde jo for øvrigt, tror jeg jeg har lov at sige, for et par år siden energiske forsøg på at gennemføre begrænsninger i de offentlige udgifter, men man gjorde til gengæld dengang fra regeringens side alt for